

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2022.

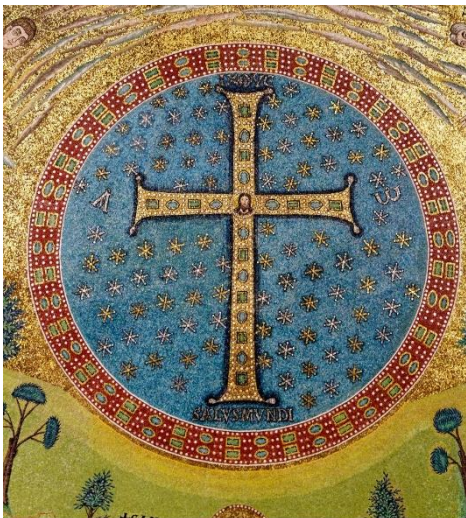
ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

Θεοδώρας οσίας, Ευφροσύνου του μαγείρου, Ευανθίας μάρτυρος, Θεοδώρας οσιομάρτυρος της εν Βάστα Αρκαδίας.

έτος 15^ο Τεύχος 667

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ(Ιωαν.3,13-17)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-Θεολόγου

«...ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόληται, αλλ' έχη ζωήν αιώνιον»(Ιωαν.3,15).

Η ευαγγελική περικοπή που ακούσαμε σήμερα δεν τοποθετήθηκε τυχαία από την Εκκλησία. Το όνομα της σημερινής Κυριακής είναι «Κυριακή προ της υψώσεως του τιμίου Σταυρού», που θα γιορτάσουμε σε λίγες ημέρες. Το περιεχόμενο της περικοπής αναφέρεται στο απολυτρωτικό έργο του Ιησού Χριστού, του οποίου η

τελευταία πράξη είναι η σταυρική θυσία.

Η περικοπή προέρχεται από τον περίφημο νυκτερινό διάλογο, που είχε ο Κύριος με τον κρυφό Του μαθητή Νικόδημο. Είναι ο ίδιος που μαζί με τον Ιωσήφ από την Αριμαθαία πρωτοστάτησαν στην ταφή του Κυρίου. Η περικοπή μπορεί να χωριστεί σε δυο μέρη. Το πρώτο μέρος της συνδέει τη σταύρωση του Χριστού με ένα γεγονός της Παλαιάς Διαθήκης και το δεύτερο μέρος της μας αποκαλύπτει το βαθύτερο νόημα της ενανθρώπισης του Χριστού, τον ύψιστο σκοπό της έλευσής Του στον κόσμο. Θα αναπτύξουμε και τα δύο μέρη στη συνέχεια.

Οι Ιουδαίοι στην έρημο κατά τη τεσσαρακονταετή περιπλάνησή τους πέρασαν πολλές δοκιμασίες και κάθε φορά γόγγυζαν και γκρίνιαζαν εναντίον του Μωυσή και έμμεσα εναντίον του Θεού, λέγοντας πως τους έβγαλαν από την Αίγυπτο για να αφήσουν τα κόκαλά τους στην έρημο, παρόλο που ο Θεός τους φρόντιζε στέλνοντας το Μάννα ως τροφή. Η αγνωμοσύνη και η αχαριστία αυτού του λαού δείχνει πολύ μεγάλη. Για τη συμπεριφορά τους αυτή ο Θεός επέτρεψε να εμφανιστούν δηλητηριώδη φίδια, τα οποία πολλούς οδήγησαν στο θάνατο. Τότε αναγκάστηκαν να ζητήσουν το θείο έλεος και ο Θεός έδωσε εντολή στο Μωυσή να κατασκευάσει ένα χάλκινο ομοίωμα φιδιού, να το τοποθετήσει οριζόντια σε ένα στύλο και υψώσει τον πρωτότυπο αυτό σταυρό στη μέση της κατασκήνωσης. Κάθε Ισραηλίτης που δεχόταν δάγκωμα φιδιού αρκούσε να κοιτάξει με πίστη στο Θεό το υψωμένο χάλκινο φίδι για να σωθεί και να επιβιώσει.

Γενικά στην Αγία Γραφή το φίδι θεωρείται προσωποποίηση του κακού. Τότε γιατί ο Θεός δίνει εντολή να υψωθεί το χάλκινο φίδι στην έρημο; Το φίδι οδήγησε τους πρωτοπλάστους στην πτώση και επομένως δηλητηρίασε την ανθρώπινη φύση με όλες τις συνέπειές της. Το χάλκινο φίδι χωρίς να έχει δηλητήριο έσωζε τους ανθρώπους από τις συνέπειες της αμαρτίας τους. Οι πατέρες της Εκκλησίας ερμηνεύοντας το φαινόμενο θα πουν πως κατά όμοιο τρόπο έπρεπε να βρεθεί ανθρώπινη φύση χωρίς αμαρτία, ώστε να υψωθεί και να σώσει όσους έβλεπαν σε αυτή. Και η μόνη αναμάρτητη φύση είναι ο Χριστός μας. Έπρεπε να υψωθεί στο Σταυρό «αμαρτίας ιού ελεύθερος» για να μας λυτρώσει από το δηλητήριο της αμαρτίας, όπως δηλαδή η ύψωση του χάλκινου φιδιού σε σχήμα σταυρού στην έρημο έσωζε τους Ισραηλίτες από τα θανατηφόρα δήγματα των φιδιών, έτσι και η ύψωση του Χριστού πάνω στο Σταυρό σώζει από τη θανατηφόρο αμαρτία και προσφέρει στους ανθρώπους τη δυνατότητα της αιώνιας ζωής.

Υπάρχει, λοιπόν, ισχυρός συμβολισμός μεταξύ της ύψωσης του χάλκινου φιδιού και της σταύρωσης του Χριστού μας. Στο σημείο αυτό γεννιέται ένα ερώτημα, μια απορία, ο Σταυρός που θα υψωθεί την προσεχή Τετάρτη στη γιορτή της ύψωσης θα είναι χωρίς το σώμα του Κυρίου. Ο λόγος είναι απλός, ο Χριστός αν και υψώθηκε επί του Σταυρού, τα αποτελέσματα του Σταυρού ήταν σωτήρια και τα κέρδισε η ανθρωπότητα, αλλά τα αποτελέσματα αυτά του Σταυρού δεν ήταν μόνιμα, με άλλα λόγια τα αποτελέσματα του Σταυρού δε συγκρίνονται με το θρίαμβο της

Αναστάσεως. Ο Σταυρός, λοιπόν, υψώνεται κενός, γιατί Εκείνος που έπαθε επάνω του αναστήθηκε.

Το δεύτερο μέρος της περικοπής μας αποκαλύπτει το βαθύτερο νόημα της ενανθρώπισης του Κυρίου. Ο ίδιος ο Κύριος μας επισημαίνει με έμφαση ποιο είναι το κίνητρο του απολυτρωτικού Του έργου: **«ούτω γαρ ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε τον υιόν αυτού του μονογενή έδωκεν, ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόληται, αλλ'έχη ζωήν αιώνιον»**(Ιωαν.3,16). Ο Θεός αποφασίζει να σώσει τον κόσμο αποκλειστικά από την αγάπη Του και μόνο γι'αυτόν. Η αγάπη του Θεού είναι το κλειδί με το οποίο μπορούμε να ανοίξουμε και να κατανοήσουμε, όσο μας είναι δυνατό, το μυστήριο της σωτηρίας που επαγγέλλεται Ο Χριστός. Ο Θεός αγαπά ολόκληρο τον κόσμο, όλη την ανθρωπότητα, ανεξαρτήτως στάσης απέναντί Του και τους πιστούς άλλων θρησκειών. Αυτός ξέρει να αγαπά με μια αγάπη ανέκφραστη , μια δυνατή αγάπη που αδυνατούμε να καταλάβουμε και να προσδιορίσουμε. Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος ερμηνεύοντας τα λόγια του Κυρίου **«ούτω γαρ ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον»** μας λέγει **«τω ειπείν ούτως ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, πολλών δείκνυσι της αγάπης την επίτασιν»**. Το μέγεθος της θείας αγάπης αποκαλύπτεται περίτρανα στην προσφορά του Θεού προς τον κόσμο. Για τη σωτηρία του όλου κόσμου ο Θεός προσφέρει το μονογενή Υιόν Του. Το μεγαλείο της θυσίας του Χριστού μας δίνει την ευκαιρία να συνειδητοποιήσουμε πόσο μεγάλη είναι η αγάπη του Θεού για την ανθρωπότητα. Εάν πράγματι συνειδητοποιήσουμε αυτή την αλήθεια, τότε οι ψυχές μας πρέπει να πλημμυρίσουν από απέραντη ευγνωμοσύνη προς το Θεό, αλλά και να μας παροτρύνει να Τον αγαπάμε κι εμείς με όλη τη δύναμη της καρδιάς μας. Ο Θεός, λοιπόν, από απέραντη αγάπη παραδίδει τον Υιό Του να πάθει και να σταυρωθεί **«ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόληται, αλλ'έχη ζωήν αιώνιον»**(Ιωαν.3,15).

Βλέπουμε στα λόγια αυτά του Κυρίου ότι «πας» άνθρωπος σώζεται, κάθε άνθρωπος χωριστά και όλοι μαζί μπορούμε να σωθούμε. Η έκφραση αυτή του Κυρίου «ίνα πας» μας δείχνει τον καθολικό χαρακτήρα της σωτηρίας που προσφέρει ο Χριστός. Προσφέρει ως δωρεά της αιώνιας ζωής σε όλους τους ανθρώπους χωρίς καμιά εξαίρεση και διάκριση. Φυσικά αυτή η απλόχερη δωρεά απαιτεί και την ανταπόδοση από τους ανθρώπους. Ποιο είναι το όπλο νίκης και σωτηρίας μας, η πίστη στο Χριστό. Αυτό ζητά και ο ίδιος λέγοντας «πας ο πιστεύων εις αυτόν». Απαραίτητος όρος για τη σωτηρία μας είναι μόνο ένας, σώζονται μόνο αυτοί που

θα πιστέψουν στον Υιό του Θεού. Χωρίς την πίστη προς το Χριστό δεν υπάρχει δυνατότητα σωτηρίας μας. Επίμονα τονίζουμε σε κάθε ευκαιρία πως η πίστη από μόνη της , κι αν είναι ακόμη και ορθή, δε μας δίνει την απόλυτη εγγύηση για δυνατότητα σωτηρίας, αν δεν συνοδεύεται και από ανάλογα έργα. Η πίστη, λοιπόν, πρέπει να είναι έμπρακτη και βαθιά βιωμένη. Στο σημείο αυτό ας θυμηθούμε και πάλι τα λόγια του Αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου, που αλλαχού στο παρελθόν αναφέραμε **«πολλοί γαρ την πίστιν έχοντες ακριβή, βιον δε διεφθαρμένον, αθλιώτερον πάντων γεγόνασιν».**

Ο Σταυρός του Κυρίου, την ύψωση του οποίου σε λίγες μέρες θα γιορτάσουμε, είναι η πιο τρανή απόδειξη της αγάπης του Θεού για τους ανθρώπους. Με τη δύναμη του Τιμίου Σταυρού όλες οι δυνάμεις του σκότους κατακτούνται και γι' αυτό το λόγο ο Θεός μας χάρισε τη δύναμη να πατάμε πάνω σε κάθε κακό, όπως είπε και στους μαθητές Του ο Κύριος **«ίδον δίδωμι υμίν εξουσίαν πατείν επάνω όφρων και σκορπίων και επί πάσαν την δύναμιν του εχθρού και ουδέν υμάς ου μη αδικήση»**(Λουκ.10,19). Δια του Τιμίου Σταυρού του Κυρίου μας ο Σατανάς έχει νικηθεί και εκθρονιστεί από την κυριαρχία του πάνω στον κόσμο. Με το θάνατο του Χριστού πάνω στο Σταυρό, το έργο της σωτηρίας της ανθρωπότητας ολοκληρώνεται. Η πίστη στο Σταυρό του Χριστού είναι ζωντανή και συνεχής κατάσταση που πρέπει να ζούμε σαν ορθόδοξοι χριστιανοί. Η ορθοδοξία δεν είναι κάτι που κάποιος εφαρμόζει στις δύσκολες στιγμές της ζωής του μόνο, είναι ο μόνος δρόμος της ζωής του Χριστού.

Ο Χριστός μας σταυρώθηκε από αγάπη για μας, πέθανε πάνω στο Σταυρό για να ζήσουμε εμείς οι άνθρωποι, να ζήσουμε αιώνια κοντά Του στην ουράνια βασιλεία Του. Αυτή τη ζωή προσφέρει ο Χριστός στον καθένα μας. Υπάρχει και ο όρος που προανέφερα, να πιστέψουμε στον Υιό του Θεού και να ακολουθήσουμε το ευαγγέλιο Του **«ο πιστεύων εις τον υιόν του Θεού έχει ζωήν αιώνιον, ο δε απειθών τω υιώ ουκ όψεται την ζωήν».**

Στεκόμαστε μπροστά στον Τίμιο Σταυρό, ας δώσουμε υπόσχεση στο Χριστό, ότι θα παραμείνουμε ορθόδοξοι πιστοί χριστιανοί και σε όλη τη ζωή μας θα μετανοούμε για τα σφάλματά μας. Με αυτόν τον τρόπο θα ευχαριστήσουμε το Χριστό με τον τρόπο της ζωής μας. **ΑΜΗΝ.**